

15. marts 1939 om midlertidigt tillæg til lov om sønæring af 28. februar 1916 med senere ændringer, hvorefter det som betingelse for udmønstring som ungmand kræves, at man er fyldt 16 år og har faret til søs i mindst 12 måneder som dreng eller har deltaget i togt med skoleskib. Idet den uddannelse, der gives en dreng, som gennemgår et ca. 3 måneders kursus på en sømandsskole, må anses som ligeså kvalificerende som den uddannelse, han vil kunne opnå under 3 måneders sejlads, vil udvalget anse det for hensigtsmæssigt, at der i loven optages en bestemmelse om, at uddannelsen på en sømandsskole ligestilles med 3 måneders sejlads.“

Udvalgets *mindretal* (den kommunistiske repræsentant) gør i betænkningen gældende, at undervisningen på sømandsskole „først bør gives efter en periode af praktisk arbejde til søs.

Mindretallet lægger som flertallet vægt på, at ingen af økonomiske årsager hindres i at komme på sømandsskole. Det er derfor tilhænger af, at de nødvendige midler stilles til rådighed, så *sønner af mindrebedjete får de nødvendige omkostninger i forbindelse med skoleundervisningen dækket...*

Mindretallet er endvidere af den opfattelse, at en af de *kommande sømandsskoler bør placeres på Sjælland*“.

Ved lovforslagets 2. behandling i folketinget anbefalede *ordføreren* (Qvist Hansen) lovforslaget, som det ville blive efter vedtagelsen af de stillede ændringsforslag. Dog beklagede han, at betingelserne for mønstring var begrænset til kun at omfatte personer, der skal gøre dækstjeneste. Han havde hellere set, at messedrenge, koksmather og kalytsdrenge var kommet ind under de samme regler. *Damsgaard* (V) lagde særlig vægt på, at der var åbnet adgang til at erstatte uddannelsen på sømandsskole med en læretid på et skib på ikke over 60 registertons brutto; kun kunne han have ønsket, at grænsen var sat op til 80 eller måske 100 registertons brutto. Taleren understregede iøvrigt, at sømandsskolerne stod åbne også for unge mænd, der skulle forrette tjeneste under dæk, og han håbede at mange af dem ville benytte sig heraf, så der blev brug for flere end de 3—4 skoler, man foreløbig regnede med. *Peder Jakobsen* (KF) og *Kristian Nygaard* (RV) gav begge udtryk for tilfredshed med den valgfrihed, som der var stillet forslag om. *Alfred Jensen* (DK) erkendte, at ændringsforslagene gik i den rigtige retning, men han ønskede, at de unge skulle have adgang til at prøve søen, før de kom på skole. Det var urimeligt at tvinge folk til at lade deres børn gå på en 3 måneders skole, før de havde været til søs. *Evald Christensen* (DR) kunne heller ikke tiltræde lovforslaget.